

ΕΘΝΙΚΟΣ ΔΙΑΛΟΓΟΣ ΓΙΑ ΤΟ ΚΥΝΗΓΙ-ΑΞΟΝΑΣ Ι

Η Κυνηγετική Ομοσπονδία Αρχιπελάγους, που εκπροσωπεί δέκα (10) Κυνηγετικούς Συλλόγους και 6.500 χιλιάδες κυνηγούς, σας αποστέλλει το παρακάτω κείμενο, το οποίο εκφράζει τις θέσεις μας για το κυνήγι στη χώρα μας, όσον αφορά τον Άξονα Ι στον οποίο και θέσατε συγκεκριμένα θέματα για την υποβολή προτάσεων.

Το σύνολο των υφιστάμενων σήμερα διατάξεων που απαρτίζουν το νομικό καθεστώς που διέπει τη θήρα, είναι από τα αυστηρότερα της Ευρώπης. Η εναρμόνιση της Ελληνικής νομοθεσίας προς τις Κοινοτικές Οδηγίες, για την προστασία και διατήρηση της φύσης και την εξασφάλιση της Βιοποικιλότητας, είναι απόλυτη. Η άσκηση της κυνηγετικής δραστηριότητας αποτελεί μέσο διαχείρισης των φυσικών πόρων όχι μόνο από τις αρμόδιες αρχές της Ευρωπαϊκής Ένωσης αλλά και από το σύνολο της επιστημονικής κοινότητας.

Στη χώρα μας, όπως ήδη γνωρίζετε, εφαρμόζονται μέτρα τα οποία είναι σαφώς πιο αυστηρά από το σύνολο της υφιστάμενης νομοθεσίας οποιασδήποτε άλλης ευρωπαϊκής χώρας. Ενδεικτικά αναφέρουμε τα εξής: Κατά περίπτωση (ειδών) υπάρχει ημερήσιο όριο κάρπωσης για τα θηρεύσιμα είδη, επίσης, αυστηροί χρονικοί περιορισμοί της κυνηγετικής δραστηριότητας όπως η μικρότερη σε διάρκεια κυνηγετική περίοδος σε όλη την Ευρώπη, ο περιορισμός της θήρας ορισμένων ειδών μόνο σε συγκεκριμένες ημέρες της εβδομάδας, η απαγόρευση της θήρας κατά τη διάρκεια της νύκτας και ο χρονικός περιορισμός της ημερήσιας διάρκειας της θήρας 30' πριν της ανατολή του ηλίου και 30' μετά τη δύση του καθώς και η περίοδος 20 Αυγούστου έως 15 Σεπτεμβρίου κατά την οποία επιτρέπεται η θήρα ελάχιστον ειδών σε συγκεκριμένες εκτάσεις. Υπάρχουν επίσης χωρικοί περιορισμοί της θήρας το 35% της χώρας καλύπτεται από δίκτυο προστατευόμενων περιοχών πέραν τούτου απαγορεύεται η θήρα σε θαλάσσια ζώνη πλάτους 300μ. από τις ακτές, σε ΚΑΖ και περιοχές που ισχύουν απαγορεύσεις θήρας ορισμένης χρονικής διάρκειας, σε ζώνη πλάτους 500μ. κατά μήκος της χερσαίας μεθοριακής γραμμής, στα εκτροφεία θηραμάτων, στους αρχαιολογικούς χώρους και ιστορικούς τόπους και μνημεία, 250μ. από λιμνοδεξαμενές, 300μ. από στρατιωτικές εγκαταστάσεις, 250μ. από παρυφές συνοικισμών, 150μ. από μεμονωμένες κατοικίες. Στη χώρα μας (σε αντίθεση με την υπόλοιπη Ευρώπη) επιτρέπεται μόνο το λειόκανο κυνηγετικό όπλο, απαγορεύεται η εμπορία όλων των θηραμάτων, απαγορεύεται η χρήση κάθε μέσου προσέλκυσης και παγίδευσης θηραμάτων, απαγορεύεται η χρήση μηχανοκίνητων χερσαίων και πλωτών μέσων για τη θήρα, απαγορεύεται η ιερακοθηρία, επιπλέον εκπονούνται προγράμματα βελτίωσης βιοτόπων και έρευνα των πληθυσμών των θηραματικών ειδών τα οποία διασφαλίζουν με πλήρη τεκμηρίωση την προστασία της βιοποικιλότητας. Για τους λόγους αυτούς θεωρούμε ότι το νομικό και διοικητικό πλαίσιο που διέπει τη θήρα δεν πρέπει να αλλάξει σε καμία περίπτωση.

Οι Κυνηγετικές Οργανώσεις στην Ελλάδα λειτουργούν εντός ενός συγκεκριμένου και αυστηρού νομικού πλαισίου, κάτω από την άμεση και καθημερινή εποπτεία των αρμόδιων Κρατικών Υπηρεσιών. Με το ισχύον νομικό και κανονιστικό πλαίσιο οι Κρατικές Υπηρεσίες έχουν τον απόλυτο έλεγχο επί της σύστασης, λειτουργίας, οργάνωσης και ελέγχου των Κυνηγετικών Οργανώσεων στην Ελλάδα. Η προστασία του περιβάλλοντος αποτελεί συνταγματική υποχρέωση του κράτους, γι' αυτό οι Κυνηγετικές Οργανώσεις, ως φορείς που

δραστηριοποιούνται ενεργά στην προστασία του περιβάλλοντος, τίθενται υπό την άμεση εποπτεία και έλεγχο των Κρατικών Υπηρεσιών.

Μέσα από τις διατάξεις του παρόντος θεσμικού πλαισίου ιδρύθηκαν σταδιακά οι 253 Κυνηγετικοί Σύλλογοι που λειτουργούν σε όλη τη χώρα, οι οποίοι υπάγονται στην δικαιοδοσία των 7 Κυνηγετικών Ομοσπονδιών (μια για κάθε γεωγραφική περιφέρεια) και αυτές με τη σειρά τους συγκροτούν την Κυνηγετική Συνομοσπονδία Ελλάδος. Με αυτό τον τρόπο διαμορφώνεται πλέον ένα δίκτυο οργανώσεων απόλυτα ελεγχόμενων από την πολιτεία, με κοινά καταστατικά λειτουργίας και κοινό σκοπό: Τη διαμόρφωση της κυνηγετικής συνείδησης για την νόμιμη άσκηση της θήρας, τη συμβολή των κυνηγών στην προσπάθεια της πολιτείας για τη διατήρηση, ανάπτυξη και ορθολογική διαχείριση του θηραματικού πλούτου της χώρας και την προστασία του περιβάλλοντος.

Οι Κυνηγετικές Οργανώσεις υφίστανται υποχρεωτικά, παράλληλα με τον ετήσιο, και έναν καθημερινό έλεγχο από τη Δημόσια αρχή (Δασική Υπηρεσία) ως προς τη διαχειριστική διαφάνεια, νομιμότητα και σκοπιμότητα των εσόδων- δαπανών τους, οφείλουν για οποιαδήποτε ενέργεια και δραστηριότητα τους να έχουν αποκτήσει προηγούμενη έγκριση από το Κράτος, για να λειτουργήσουν, απαιτείται πράξη αναγνώρισης από την Πολιτεία, όχι μόνο κατά τη σύσταση τους αλλά και για κάθε εκλογή του Δ.Σ. τους, είναι υποχρεωμένες από τον Νόμο να δαπανούν κάθε χρόνο για φιλοπεριβαλλοντικές, φιλοθηραματικές δράσεις το μεγαλύτερο ποσοστό των εσόδων τους, υποβάλλουν προς έγκριση στην αρμόδια Κρατική Αρχή τον προϋπολογισμό και απολογισμό τους, οι Κυνηγετικοί Σύλλογοι οφείλουν να έχουν ταμιά διορισμένο από την Εποπεύουσα Δασική Υπηρεσία, ο οποίος πρέπει να είναι υπάλληλος του ευρύτερου Δημοσίου τομέα, κατά τη σύνθεση της Ελεγκτικής Επιτροπής των Κυνηγετικών Συλλόγων ένα μέλος της διορίζεται από την αρμόδια Κρατική Υπηρεσία, προσδίδοντας έτσι ενισχυμένο κύρος στην εν λόγω επιτροπή, η Εποπεύουσα Κρατική Αρχή έχει τη δυνατότητα να καθαιρέσει το Δ.Σ. και να ορίσει προσωρινή διοίκηση, σε περιπτώσεις μη σύννομων ενεργειών διαχείρισης.

Όλα τα ανωτέρω αποδεικνύουν έμπρακτα ότι οι Κυνηγετικές Οργανώσεις συμπράττουν με το Κράτος στην επιδίωξη σκοπών δημοσίου συμφέροντος. Για τους λόγους αυτούς οι Κυνηγετικές Οργανώσεις θεωρούνται αναγνωρισμένα και συνεργαζόμενα σωματεία με το Κράτος. Οι εν ισχύ κανόνες και διαδικασίες που αφορούν την κυνηγετική δραστηριότητα στην Ελλάδα, όπως και την λειτουργία των Κυνηγετικών Οργανώσεων υπό την πλήρη εποπτεία των αρμόδιων Κρατικών Υπηρεσιών, είναι οι πληρέστεροι και πιο επωφελείς για τη χώρα, και δεν χρήζουν καμίας ανάγκης αλλαγής και ρύθμισης.

Η διαδικασία και τα δικαιολογητικά έκδοσης άδειας θήρας, καθορίζονται από αυστηρότατο θεσμικό πλαίσιο (Φ.Ε.Κ. 224/Β'/2013), με το οποίο επιβάλλεται αυστηρός έλεγχος επί της διαδικασίας διενέργειας εξετάσεων, και επικαιροποιημένη εξεταστέα ύλη. Τα ανωτέρω καθιστούν τους Έλληνες κυνηγούς απόλυτα καταρτισμένους.

Παράλληλα έχει εκδοθεί από το ΥΠΑΠΕΝ το εγχειρίδιο «Κυνηγετικός Οδηγός» ως επιπρόσθετο εργαλείο στην διεύρυνση των γνώσεων των κυνηγών.

Στη χώρα μας επιτρέπεται να κυνηγηθούν μόνο 31 είδη πουλιών από τα 449 και 5 είδη θηλαστικών από τα 32. Η Οδηγία 79/409 δίνει το δικαίωμα κυνηγιού περισσότερων ειδών πτηνών στην Ελλάδα (37 είδη). Στο πνεύμα της διαχείρισης της αειφορίας και διατήρησης της άγριας πανίδας τα θηρεύσιμα είδη που καθορίζονται ετήσια στην Ελλάδα είναι λιγότερα. Επικρατεί όριο ημερήσιας κάρπωσης για τα θηρεύσιμα είδη (για τα περισσότερα από αυτά). Ο αριθμός των θηρεύσιμων ειδών πτηνών αποτελεί μόνο το 6,9% του συνολικού αριθμού ειδών πτηνών της χώρας. Επιπροσθέτως, κάποια συγκεκριμένα θηραματικά είδη όπως η καρακάξα, η κάργια, η κουρούνα, το ψαρόνι και η σιταρήθρα έχουν μικρή σημασία για τους Έλληνες κυνηγούς (συμπεριλαμβάνονται στα θηρεύσιμα για λόγους διαχείρισης), οπότε το ανωτέρω ποσοστό μειώνεται στο 6%. Το αντίστοιχο ποσοστό για τα θηλαστικά είναι 4,34%, ενώ εάν ληφθεί υπόψη πως η αλεπού και το πετροκούναβο δεν έχουν κυνηγετικό ενδιαφέρον, το ποσοστό πέφτει στο 2,6%. Η θήρα επομένως αναφέρεται σε ένα πολύ μικρό αριθμό ειδών, και δεν θεωρείται απειλή για το σύνολο της βιοποικιλότητας των ειδών πτηνών και θηλαστικών. Υπάρχει η δυνατότητα έκδοσης Υπουργικής Απόφασης καθολικής απαγόρευσης της θήρας, όταν επικρατούν δυσμενείς καιρικές συνθήκες και η ορατότητα είναι περιορισμένη. Οι Έλληνες κυνηγοί παρουσιάζουν κατηγοριοποίηση ανάλογα με το θήραμα το οποίο προτιμούν. Το γεγονός αυτό έχει ως αποτέλεσμα ο κάθε κυνηγός να εξειδικεύεται στο κυνήγι του θηράματος που τον ενδιαφέρει και να εμβαθύνει σε ειδικά θέματα της βιολογίας του, αποκτώντας έτσι ειδικές γνώσεις πάνω στο θήραμα αυτό, γεγονός που αναγνωρίζεται και στον Οδηγό (Guidance document on hunting) στην παράγραφο 2.6.13, όπου διατυπώνεται η παραδοχή της εξειδίκευσης των κυνηγών τόσο στο κυνήγι συγκεκριμένων θηραμάτων, όσο και στην αναγνώρισή τους.

Η εκπαίδευση των κυνηγών επιτυγχάνεται μέσω σεμιναρίων, ενημερώσεων, ημερίδων κ.α. που πραγματοποιούν οι Κυνηγετικοί Σύλλογοι για τα μέλη τους, τα ενημερωτικά φυλλάδια που δημιουργούν οι Κυνηγετικές Οργανώσεις όλων των βαθμίδων και τέλος από τις πολύ αυστηρές γραπτές εξετάσεις που δίνουν, οι οποίες είναι απαραίτητη προϋπόθεση για την απόκτηση της πρώτης τους κυνηγετικής άδειας. Άλλωστε, η υποχρέωση της ενημέρωσης και εκπαίδευσης των κυνηγών απορρέει από τα άρθρα 2 & 3 του καταστατικού των Κυνηγετικών Συλλόγων.

Κυνηγετικοί Σύλλογοι που εκπροσωπούμε:

1. Λήμνου
2. Μυτιλήνης
3. Καλλονής
4. Αγιάσου
5. Πλωμαρίου
6. Χίου
7. Σάμου
8. Καρλοβάσου
9. Ικαρίας
10. Φούρνων -Ικαρίας